

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1520/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца малолетног АА из ..., чији је законски заступник отац ББ из ..., и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милован Костантиновић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обе из ..., општина ..., чији је заједнички пуномоћник Далибор Митић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца малолетног АА из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 445/20 од 25.11.2020. године, у седници одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 445/20 од 25.11.2020. године, у делу којим је одбијена жалба тужиоца малолетног АА из ... и потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 436/19 од 14.08.2020. године у ставу трећем и петом изреке и пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 436/19 од 14.08.2020. године, у ставу трећем и петом изреке, па се предмет **ВРАЋА** првостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 436/19 од 14.08.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је примарни тужбени захтев тужиоца ББ и утврђено да је престала његова обавеза да доприности издржавању малолетног АА и ГГ, месечним износом од 40% од своје зараде, на начин како је утврђено ставом 4. пресуде Општинског суда у Ћуприји П 532/08 од 23.02.2009. године, почев од 06.11.2019. године. Ставом другим изреке одлучено је да се том пресудом мења пресуда Општинског суда у Ћуприји П 532/08 од 23.02.2009. године, у ставу 4. изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев малолетног тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужена ВВ да на име свог дела доприноса за његово издржавање плаћа месечно износ од 10.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе 19.11.2019. године, па убудуће, све док за то постоје законски услови, најкасније до петог у месецу за текући месец, а да заостале рате за период од 19.11.2019. године, па до 14.08.2020. године, као дана пресуђења, исплати одједном, на текући рачун законског заступника малолетног тужиоца, оца ББ из ..., као неоснован. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев тужене – противтужиле ГГ, па је обавезан тужилац – противтужени ББ да на име доприноса за издржавање

своје ћерке ГГ плаћа месечно износ од 7.500,00 динара, најкасније до петог у месецу за текући месец, почев од 14.08.2020. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски услови, уплатом на рачун тужене – противтужиље ГГ, док је за вишак постављеног противтужбеног захтева за износ од преко досуђених 7.500,00 динара до тражених 15.000,00 динара месечно, противтужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж2 445/20 од 25.11.2020. године, одбио као неосноване жалбе малолетног тужиоца АА из ... и тужене ГГ из ... и потврдио пресуду Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 436/19 од 14.08.2020. године у ставу трећем, четвртом (у одбијајућем делу) и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тужилац малолетни АА је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду, у побијаном делу, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Ћуприји П 532/08 од 23.02.2009. године, разведен је брак тужиоца ББ и тужене ВВ, а малолетна деца парничних странака и то: ГГ, рођена ...2001. године и АА рођен ...2003. године, поверени су мајци ВВ, на самостално вршење родитељског права. Та пресуда је измењена правноснажном пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П2 538/18 од 06.11.2019. године тако што је малолетни АА поверен на самостално вршење родитељског права оцу – тужиоцу ББ, али том пресудом није измењена претходно утврђена обавеза издржавања обоје деце од стране ББ, као оца. Малолетни АА је завршио другу годину средње школе у ... и живи са оцем у ... у породичној кући очевих родитеља. Тужилац ББ је стално запослен у предузећу „ДД“ у ... и остварује месечну зараду у износу од 46.772,00 динара. Тужена ВВ је на евиденцији лица која траже запослење, није корисник права на било какву новчану накнаду, а издржава се обављајући повремене послове од којих месечно заради од 17.000,00 до 18.000,00 динара. Нема некретнина, а са ћерком ГГ станује у изнајмљеном стану за који закупнину плаћа месечно 80 евра, као и трошкове становања и огрева.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца, малолетног АА, којим је он тражио да суд обавезе тужену ВВ да доприноси његовом издржавању месечним износом од 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 19.11.2019. године па убудуће и да му исплати заостале рате за период од 19.11.2019. године па до дана пресуђења 14.08.2020. године, као неоснован, пошто су закључили да тужилац ББ остварује редовна месечна примања и да су потребе малолетног АА мање у односу на потребе тужене ГГ, као деце парничних странака, затим да тужена ВВ не остварује редовна месечна примања, а да су трошкови плаћања закупнине за стан у коме она са ћерком станује, заједно са

режијским трошковима, већи у односу на трошкове које има тужилац ББ, јер он има решено стамбено питање код својих родитеља.

Међутим, такав закључак нижестепених судова заснован је на погрешној примени материјалног права, због чега је чињенично стање непотпуно утврђено.

Одредбом члана 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Критеријуми одређивања издржавања прописани су у одредби члана 160. Породичног закона, тако што се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1). Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2). Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са Законом (став 4).

Висина издржавања прописана је одредбом члана 162. Породичног закона, тако што, у смислу става 1. те одредбе Закона, поверилац издржавања може по свом избору захтевати да висина издржавања буде одређена у фиксном месечном новчаном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања. Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања (став 3).

У конкретном случају, поверилац издржавања је малолетно дете чије право на издржавање од родитеља, у овом случају тужене ВВ – мајке, није условљено на било који начин, сходно цитирној одредби члана 154. став 1. Породичног закона. Обавеза дужника издржавања да издржава и друга лица је од утицаја само на износ његовог доприноса, а не и на постојање његове обавезе издржавања повериоца издржавања.

У поновном поступку потребно је да првостепени суд чињенично стање у потпуности и правилно утврди тако што ће, имајући у виду критеријуме одређивања издржавања прописане у цитираној одредби члана 160. Породичног закона, да утврди износ којим је тужена ВВ у могућности да доприноси издржавању тужиоца малолетног АА. При утврђивању тог износа, потребно је да првостепени суд има у виду да пунолетно дете које се редовно школује, ћерка парничних страна ГГ, има право на издржавање од родитеља, сразмерно њиховим могућностима (а најкасније до навршене 26 године живота), сходно одредби члана 155. став 2. Породичног закона, док право малолетног детета, тужиоца АА, на издржавање од родитеља није ограничено на тај начин.

Укинута је и одлука о трошковима, јер зависи од исхода поступка, сходно одредби члана 163. став 4. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**